

شتری که با اسب ها دوست شده بود

سلیمان کرمی

بهار ۱۳۹۹

سرشناسه: گرمی، سلیمان، ۱۳۲۶ -
 عنوان و نام پدیدآور: شتری که با اسبها دوست شده بود/ سلیمان گرمی.
 مشخصات نشر: تبریز: نشر کمانه، ۱۳۹۸.
 مشخصات ظاهری: ۲۴ ص.؛ محور (رنگی)، ۱۴/۵ × ۲۱/۵ سم.
 شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۷۰۵۲۶-۱
 وضعیت فهرست نویسی: فیها
 یادداشت: گروه سنی: ج.
 موضوع: اسبها -- داستان
 موضوع: Horses -- Fiction
 موضوع: شترها -- داستان
 موضوع: Camels -- Fiction
 رده بندی دیویی: ۵۹۹/۷۲
 شماره کتابشناسی ملی: ۶۱۱۹۸۱۸

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۷۰۵۲۶-۱ ISBN : 978-600-7705-26-1

شتری که با اسبها دوست شده بود

داستان برای کودکان و نوجوانان

سلیمان گرمی

چاپ اول: سال ۱۳۹۹

شمارگان: ۲۰۰۰ و تعداد صفحات: ۲۴

صفحه آرایشی: خانم پورحسینی

طرح روی جلد: خانم جاجایی

چاپ و صحاف: امین

قیمت: ۶۰۰۰ ریال

مرکز پخش: تبریز خیابان پاستور جدید- خیابان حاج نایب روی

کوی شهید مهدی محمدی پلاک ۳۲۳

تلفن: ۰۴۱۳۵۵۷۵۲۴۳ و تلفن همراه: ۰۹۳۳۶۶۳۰۱۵۹

Karami_solaiman@yahoo.co.nz

پیش گفتار

زندگی انسان‌ها، قبل از همه چیز به امیدواری نیاز دارد. در آن زندگی که هیچ امیدی نیست، به سربردن سخت و طاقت فرسا می‌شود. اولین و آخرین و تنهاترین عاملی که سبب داشتن امید دائمی و پایدار می‌شود، اعتقاد و اعتماد به خداست. آنان که خدا ناباورند، نمی‌توانند امید دائمی و پایدار داشته باشند.

با اعتقاد و اعتماد به خدا زندگی سراسر امید پیدا می‌کنیم و می‌فهمیم که دوستی با خدا امید را پیوسته زیاد و زیاده‌تر می‌کند. دوستی با خدا باعث نشاط و داغرمی بین انسان‌ها می‌شود.

کسی که دوست نمی‌دارد، امیدی به زندگی ندارد و کسی که امیدی ندارد، اعتقاد و اعتمادی به خدا ندارد. و آنانکه دیگران را دوست می‌دارند، خوب تربیت شده‌اند و بر دایره‌های عقده‌ای و کینه‌ای نروئیده‌اند. آدم‌های دوست داشتنی، به جای اینکه اعتمادی به دیگران را توصیه کنند، به بچه‌های خود، می‌آموزند که برای رسیدن به مردم لازم نیست، برای اینکه در هیچ یک از نقاط کره-ی زمین، همه‌ی انسان‌ها بد باشند.

دوست داشتن و دوست داشته شدن، یک نیاز روحی است. انسان‌ها برای دوست داشته شدن دوست می‌خواهند. آنانکه مردم دوست هستند، به نظر خوب و خوش می‌آیند. کسی که دوست دانه می‌درد، انگیزه‌ی دوست داشتن پیدا می‌کند. انسان‌های دوست دارنده، موجوداتی هستند که زندگی را زیبا و دنیا را قابل تحمل می‌کنند.

اگر ما پیش کسی قرار بگیریم که از او پاکی و پاک‌دستی، موزیم، سودبرده-ایم ولی اگر پیش کسی باشیم که از او عادت‌های بد یاد بگیریم، ضرر کرده‌ایم. اما آیا کسی مانند پدر و مادر ما می‌تواند به ما همواره سود ببرد؟ اگر شما یک نفر از مردم را دیدیم که مانند پدر و مادر ماست، به باور دیگری می‌آید. اگر این آدم در بین مردم وجود داشته باشد، حتما باید به او اعتماد کنیم!

اگر کسی را دوست می‌داریم، او هم مانند ما خواهد شد و مثل خود را به وجود خواهد آورد.